

Vastapuoliriskit

If Vahinkovakuutuksessa kolme pääasiallista vastapuoliriskin lähde ovat jälleenvakuutus, johdannaiset ja muut saamiset.

Vastapuoliriski, joka syntyy saamisista vakuutusasiakkailta ja

muista liiketoimista aiheutuneista saamisista, on yleisesti ottaen hyvin vähäinen, koska maksamattomuus johtaa yleensä vakuutusturvan peruuttamiseen.

Jälleenvakuutuksen vastapuoliriski

If Vahinkovakuutuksessa jälleenvakuutusta käytetään säännöllisesti ja yhtiöllä on monta jälleenvakuutusohjelmaa. If Vahinkovakuutus käyttää jälleenvakuutusta (i) hyödyntääkseen omaa pääomapohjaansa tehokkaasti ja pienentääkseen pääomakustannuksia, (ii) rajoittaakseen suuria vakuutusliiketoiminnan tuloksen vaihteluita ja (iii) hyödyntääkseen jälleenvakuuttajien osaamisohjasta. Jälleenvakuutuskomitea on yhteistyöfoorumi, joka arvioi ja antaa yleisiä suosituksia jälleenvakuutukseen liittyvissä kysymyksissä. Komitea arvioi ja tekee ehdotuksia jälleenvakuutuspolitiikkaan ja sisäiseen

jälleenvakuutuspolitiikkaan tehtävistä muutoksista. Komitean puheenjohtajan vastuulla on raportoida poikkeamista jälleenvakuutuspolitiikan periaatteista ja muista komitean käsittelemistä asioista.

Erittely jälleenvakuutussaamisista ja jälleenvakuuttajien osuudesta korvausvastuusta If Vahinkovakuutuksessa 31.12.2017 on esitetty luottokelpoisuusluokittain Jälleenvakuutussaamiset ja lakisäätteiset poolit, If Vahinkovakuutus, 31.12.2017 ja 31.12.2016 -taulukossa

Jälleenvakuutussaamiset ja lakisäätteiset poolit If Vahinkovakuutus, 31.12.2017 ja 31.12.2016

Luokitus	31.12.2017		31.12.2016	
	Yhteensä Milj. e	%	Yhteensä Milj. e	%
AAA	0	0 %	0	0 %
AA+ - A-	59	27 %	102	41 %
BBB+ - BBB-	1	1 %	2	1 %
BB+ - C	0	0 %	0	0 %
D	0	0 %	0	0 %
Luokittelematon	0	0 %	2	1 %
Captive-ratkaisut ja lakisäätteiset poolit	160	73 %	140	57 %
Yhteensä	220	100 %	246	100 %

Koska yllä esitettyjä saamisista ei ole katettu vakuuksin, koko saamisten määrä on altistunut vastapuoliriskille.

Jälleenvakuutuksen luottoriskikomitea arvioi ja antaa päätössuosituksia koskien jälleenvakuutuksista aiheutuvia luottoriskejä ja riskipositioita ja mahdollisia poikkeamia jälleenvakuutuksen luottoriskipolitiikasta. Komitean puheenjohtajan vastuulla on raportoida poikkeamista suhteessa jälleenvakuutuksen luottoriskipolitiikan periaatteisiin ja muista komitean käsittelemistä asioista. If Vahinkovakuutuksessa noudatetaan jälleenvakuutuksen luottoriskipolitiikkaa, jossa asetetaan vaatimukset jälleenvakuuttajien luottokelpoisuusluokitusten minimitasolle ja vastuun enimmäismäärälle yksittäistä jälleenvakuuttajaa kohden. If Vahinkovakuutuksen oma luottoriskianalyysi on myös keskeisessä roolissa vastapuolien

valinnassa.

Kuten voidaan nähdä yllä olevasta taulukosta, useimmilla jälleenvakuuttajista on joko AA- tai A- luottoluokitus. Kymmenen suurinta yksittäistä jälleenvakuutussaamista olivat yhteensä 165 miljoonaa euroa, mikä vastaa 72 prosenttia kaikista jälleenvakuutussaamisista. Suurin yksittäinen muu kuin captive jälleenvakuuttaja on Munich Re (AA-), jonka osuus oli 39 prosenttia kaikista muista kuin captive jälleenvakuutussaamisista.

Riskien siirtämiseen liittyvä kustannus jälleenvakuutusten ja lakisäätteisten poolien osalta oli 52,3 miljoonaa euroa. Tästä määrästä 100 prosenttia liittyi jälleenvakuutusvastapuoliin, joiden luottoluokitus oli vähintään A-.

Johdannaisiin liittyvä vastapuoliriski

If Vahinkovakuutuksessa johdannaisiin liittyvä vastapuoliriskiä aiheuttaa markkinariskien hallinnan sivutuotteena. If Vahinkovakuutuksessa pitkäaikaisten korkojohdannaisten merkitys on ollut vähäinen ja vastapuoliriskiä aiheuttaa pääasiassa lyhytaikaisista valuuttajohdannaisista. Kahden osapuolen välillä tapahtuvasta johdannaiskaupankäynnistä aiheutuva vastapuoliriskiä pienennetään vastapuolien huolellisella valinnalla, vastapuolien hajauttamisella riskikeskittymien

välttämiseksi sekä käyttämällä erilaisia vakuusjärjestelyitä, kuten ISDA-puitesopimuksia täydennettynä Credit Support Annex -vakuussopimuksilla. Vuoden 2016 aikana If Vahinkovakuutus alkoi määrittää koronvaihtosopimuksia keskusvastapuoliyhteisöjen kautta, mikä vähentää kahden osapuolen välistä vastapuoliriskiä, mutta altistaa If Vahinkovakuutuksen keskusvastapuoliyhteisöihin liittyvälle systeemiriskille.

